

EBH/60/2015

Év

2015

Diszkrimináció területe

Foglalkoztatás

Befejezőmód

Kérelmet elutasító döntés

A jogi képviselővel eljáró kérelmező azt panaszolta a hatóság előtt, hogy a helyi önkormányzat tulajdonában álló egyik cég ügyvezetői tisztségére kiírt pályázat elbírálásánál a képviselő-testület úgy hozott döntést, hogy egy másik pályázó képviselő-testületi tagként részt vehetett a döntéshozatalban.

Kérelmező a cég korábbi ügyvezetőjeként két másik pályázóval együtt vett részt pályázaton. Egy benyújtott pályázatot érvénytelennek nyilvánított a képviselő-testület, így kérelmező és L.Á. maradtak versenyben. A csatolt jegyzőkönyv szerint L.Á. a pályázatok elbírásakor tartott képviselő-testületi ülésen, mint képviselő-testületi tag maga is szavazott, először arról, hogy megengedhető-e a részvétele a döntéshozatalban, majd mivel a szavazásból a képviselő-testület nem zárta ki, abban a kérdésben is, hogy ki legyen a nyertes pályázó. A képviselő-testület titkos szavazással L.Á.-t választotta a cég ügyvezető igazgatójául.

Kérelmező a hatóság előtt arra hivatkozott, hogy őt egyéb helyzetével összefüggésben érte hátrányos megkülönböztetés, azonban azt nem fejtette ki, hogy miben áll ez az egyéb helyzete. A hatóság tájékoztatta arról, hogy az Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület 288/2/2010. számú állásfoglalása alapján mi tekinthető egyéb helyzetként védett tulajdonságnak, és hogy ez a helyzet, jellemző vagy tulajdonság nem lehet azonos magával a sérelemmel. A hatóság tájékoztatására kérelmező védett tulajdonságaként a tisztességet és a tisztességes eljáráshoz való jogot jelölte meg.

A hatóság határozatában megállapította, hogy a kérelem nem alapos.

A hatóság az egyenlő bánásmód követelménye megsértése körében azt vizsgálja, hogy a kérelmező rendelkezett-e az Ebktv. szerinti ún. védett tulajdonsággal, érte-e hátrány, és a kettő között fennállt-e oksági viszony.

Kérelmező védett tulajdonságaként egyéb helyzetére (Ebktv. 8. § t) pontja – egyéb helyzet, tulajdonság vagy jellemző, a továbbiakban: egyéb helyzet) hivatkozott, ezért a hatóságnak először azt kellett vizsgálnia, hogy a kérelmező által előadottak az Ebktv. szerinti védett tulajdonságnak tekinthető-e.

Az egyéb helyzet ugyanis az Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület 288/2/2010. (IV.9.) TT sz. állásfoglalása (a továbbiakban: TT állásfoglalás) értelmében – tekintettel az Ebktv.-ben nevesített védett tulajdonságok széles körére – szűkítően értelmezendő annak érdekében, hogy az eljárás ne vezessen az egyenlő bánásmód követelményének megsértésének megállapításához olyan esetekben, amikor az emberi méltóság általános sérelméről, rendeltetésellenes joggyakorlásról vagy joggal való visszaélésről van szó, illetve ne devalválódjon a nevesített védett tulajdonságok esetében nyújtott védelem.

A TT állásfoglalás szerint az egyéb helyzet definíciós magját az képezi, hogy megléte tárgyilagosan igazolható, homogén csoportképzésre, általánosításra alkalmas, és társadalmi előítéletből táplálkozik, továbbá – főszabályként – a személyiség lényegi vonásának tekinthető. Az állásfoglalás kifejti azt is, hogy az egyéb helyzet mint védett tulajdonság nem lehet azonos magával az elszenvedett hátránnyal, nem lehet tehát az a különbség az összehasonlított személyek, illetve csoportok között, hogy az egyik elszenvedte az adott hátrányt, a másik pedig nem.

Kérelmező arra hivatkozott, hogy védett tulajdonsága a tisztesség és a tisztességes eljáráshoz való jog, álláspontja szerint „nem tisztességes eljárás az, ha egy pályázó - részt vesz annak a pályázatnak az elbírálásában, mely arról dönt, hogy saját maga kapja-e meg az állást, vagy más” (kérelmező)”.

A TT állásfoglalás alapján pusztán az, hogy kérelmező mely jogában véli sértettnek magát, védett tulajdonságnak nem tekinthető, ugyanis az nem más, mint maga a hivatkozott sérelem (hátrány), amely egy konkrét üggyhöz kötődik, homogén csoportképzésre, általánosításra sem alkalmas, nem társadalmi előítéletből táplálkozik, és a személyiség lényegi vonásának sem tekinthető. Tekintettel a hátrányos megkülönböztetés definíciójára, logikailag egyébként is belátható, hogy a hátránynak és a védett tulajdonságnak el kell különülniük egymástól, mert ha nem különülnének el, nem lehetne azt vizsgálni, hogy van-e közöttük összefüggés.

Tágabb értelemben sem lehet védett tulajdonság egy mindenkit megillető alapjog, ugyanis nincs olyan, kérelmezővel összehasonlítható helyzetben lévő csoport, akiket az ne illette meg, a hátrányos megkülönböztetés vizsgálatának lényege pedig a következő: a kérelmezőt a védett tulajdonsága miatt érte-e a vele összehasonlítható helyzetben lévő, de a védett tulajdonsággal nem rendelkező személyhez (csoporthoz) képest hátrány.

Kérelmezőt tehát érthette hátrány azzal összefüggésben, hogy a pályázóként vele összehasonlítható helyzetben álló L.Á. a pályázat ügyében szavazott, míg kérelmező nem, azonban kérelmező nem hivatkozott olyan, a hátránytól elkülöníthető tulajdonságára, jellemzőjére vagy helyzetére, amellyel L.Á nem rendelkezik, és amellyel összefüggésben vizsgálható lenne az egyenlő bánásmód követelményének sérelme.

A hatóság az előzőek alapján, védett tulajdonság hiányában a kérelmet elutasította.

A határozat bírósági felülvizsgálatát egyik fél sem kérte.

2015. január 13.